

Beszélgetés Pokorni Zoltánnal, a Fidesz alelnökével

„Gyurcsány Ferenc egy hazugságkorszak szimbóluma”

2008. március 2-án városunk vendége volt Pokorni Zoltán, a Fidesz alelnöke, aki előadása előtt válaszolt a Lényeg kérdéseire.

– *Tőlünk nyugatra a polgárok szinte kötelességüknek érzik, hogy éljenek alkotmányos jogukkal és részt vegyenek egy népszavazáson. Ön szerint nálunk hogyan működik mindez?*

– Sajnos Magyarországon az emberek ezt nem érzik kötelességüknek. A részvétel hazánkban 40 és 60 százalék között mozog. Tudomásom szerint most is 40 százalék körüli részvételt mérnek a közvélemény-kutatók. Természetesen nagy a hibalehetőség, hiszen többen ezt társadalmi elvárásnak tekintik, de sokan éppen aznap az időjárástól is függővé teszik részvételüket. Mindenesetre én arra buzdítok mindenkit, hogy menjen el, és nyilvánítson véleményt! Nem értek egyet az azal az állásponttal, hogy valaki a közönyével voksolva távol marad és a döntést így másoknak engedi át. Úgy látom, hogy a szocialista pártnak sajnos ez a stratégiája. Arra ösztönzi az embereket, hogy maradjanak otthon. Furcsa ez egy magát demokratikusnak tartó párttól. Nem tudom elfogadni azt az érvelést, miszerint az emberek ne foglalkozzanak a közügyekkel, azt a politika majd megoldja. Egyenek, igyanak otthon, menjenek el vásárolni, ők pedig majd elintézik az ország ügyeit. Élünk már ilyen országban néhány évtizeddel ezelőtt...

– *Ön szerint egy eredményes és a Fidesz szempontjából sikeres népszavazás elvezethet-e a kormány bukásához, előrehozott parlamenti választáshoz?*

– Vágyaink között ugyan ez szerepel, ennek ellenére nemmel kell válaszolnom a kérdésre. Közjogi következményei világosak. Ha győznek az igenek, három évig nem lehet vizitdíj, tandíj, kórházi napidíj. Az más kérdés, hogy tegyük fel: a kormányzat a népszavazáson elbukó tandíjat beszedi-e mondjuk szeptembertől decemberig a hallgatóktól. Politikai következménye biztosan lesz a referendumnak, hiszen a most népszavazásra bocsátott kérdések mindegyikét letagadta a kormányzat 2006-ban, a választási kampányban. Ez tűrhetetlen gyakorlat! A népszavazás egyik üzenete tehát a hazugságmentes politika iránti igény lesz. Szerintem az embereknek elégük van abból, hogy a jelenlegi hatalom mindent a sajtó, a propaganda, a kommunikáció segítségével akar – sajnos nem is sikertelenül – elintézni! Szólni kell még a miniszterelnökről, mert a népszavazásnak Gyurcsány Ferenc személyére nézve is biztosan lesz következménye. Mivel ennek a „hazugságkorszaknak” szimbólumává vált; már teher saját pártja számára is. Persze nincsenek illúzióim, mert aki utána jön, valószínűleg még rosszabb lesz.

– *A jelenlegi miniszterelnök – ki tudja hányadszor – ismét programot hirdetett a Parlamentben. Többek közt nyitottságot ígért, majd másnap Moszkvában titkos szerződést kötött az orosz gázvezetékéről. Lehet, hogy állást ajánlott neki a Gazprom és már a miniszterelnöksége utáni időre készül?*

– Nem voltunk ott, nem tudhatjuk. Mindenesetre az ilyen módszerek nem állnak távol az orosz gázó-

riástól módszereitől. Gondoljunk csak Schröder, egykori szintén szocialista német kancellárra, aki a Gazprom északi vezetéket építő hatalmas vállalatának egyik vezetője.

– *Pedagógusként, oktatási szakemberként mit érez olyankor, amikor ugyanabban a hírműsorban tudósítanak egy kistelepi iskola tanítójának bezárásáról és az interaktív tábla bemutatójáról?*

– Véleményem szerint a két dolgot szét kell választani egymástól. Jó dolog a digitális tábla, de nagy baj az, hogy egy iskolában nincs pénz – például fűtésre. Amíg ezeket az alapvető problémákat nem oldja meg a kormányzat, addig a digitális tábla csak bojt a sapkán.

– *Mi a véleménye arról, hogy a tandíj miatt sok gyerekről ki sem derülhet, hogy mennyire tehetséges?*

– Azt már látjuk, hogy a tandíj hány gyereket tántorít el a tanulástól. Talál, a tandíj törvénybe foglalása után, 133 ezerrel 108 ezerre zuhant a felsőoktatásban tovább tanulni szándékozók száma. Megjegyzem, a 133 ezer is csökkenő tendenciát mutat, mert ez a szám 2002-ben még 165 ezer volt. A hat év alatti csökkenés megárazható a demográfiai változásokkal; azonban az, hogy egy év alatt 25 ezerrel kevesebben jelentkeznek a felsőoktatásba, egyértelműen a tandíjnak köszönhető. Az ideai számokat még nem tudjuk. Ilyenkor már vannak adatok, de a minisztérium számítógépei

március 9-ig valahogy nem akarnak működni... Nem hoznak nyilvánosságra semmilyen adatot ebben az ügyben. Háttér-információink szerint az idén 80 ezer körül várható a jelentkezők száma, ami egy olyan országban, amely felemelkedésének egyetlen útja a megfelelően képzett, kiművelt emberek sokasága, egyszerűen tragikus. Egyébként van egy érdekes aktualitása a problémának, hiszen 100 évvel ezelőtt törölték el az elemi iskolák tandíját. Akkor azt mondták, hogy közjó, ha mindenki esélyt kap a tanulásra. Mi ma ugyanezt mondjuk. Szükséges, hogy mindenki hozzáférhessen a felsőoktatáshoz, ne csak az, akinek pénze van! Rivalisaink, a kormánypártok szerint, járuljon hozzá ehhez az illető maga is. Szerintem nem igazságos, hogy csak az kapja meg ezt az évente durván egy millió forintos közszolgáltatást, akinek van 150 ezer forintja tandíjra. Ez az elmelet korlátozza egy társadalom felemelkedésének lehetőségét! Bízunk benne, hogy nem így lesz! Ennek érdekében is három igennel kell szavaznunk március 9-én!

F.A.

dr. Révfy Zoltán, Pokorni Zoltán és Zsigó Róbert

Idézetek Gyurcsány Ferenc balatonőszödi beszédéből

Amit az azt megelőző hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben előkerüljenek olyan papírok, hogy mire készülnünk, azt megtettük.

Nincsen sok választás. Azért nincsen, mert elkürtük. Nem kicsit, nagyon. Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni. Nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondunk, az nem igaz. Annyival vagyunk túl az ország lehetőségein, hogy mi azt nem tudtuk korábban elképzelni, hogy ezt a Magyar Szocialista Párt és a liberálisok

közös kormányzása valaha is megtegye. És közben egyébként nem csináltunk semmit négy évig. Semmit. Nem tudok mondani olyan jelentős kormányzati intézkedést, amire büszké lehetünk, azon túl, hogy a szarból visszahoztuk a kormányzást a végére. Semmit.

Gyorsan eljött az igazság pillanata. Az isteni gondviselés, a világgazdaság pénzébősége, meg trükkök százai, amiről nyilvánvalóan nektek nem kell tudni, segítette, hogy ezt túléljük.

Másfél évig úgy kellett tenni, mint hogyha kormányoztunk volna. E helyett hazudtunk reggel, éjjel, meg este.

(Fizetett politikai hirdetés)